

Решение № 260304 от 11.05.2021 г. на СГС по в. а. н. д. № 687/2021 г.

Данни за делото	
Съд:	Софийски градски съд
Вид на делото:	ВАНД
Номер на делото:	687
Година:	2021
Съдебен състав / Съдия:	НО VIII възз. състав, КОСТАДИНКА С. КОСТАДИНОВА, ИРИНА С. СТОЕВА, МИНА Г. МУМДЖИЕВА
Данни за акта	
Вид на акта:	Решение
Номер на акта:	260304
Дата на постановяване:	11.05.2021 г.
Дата на влизане в сила:	
Статус на акта:	
Дата на постановяване на мотива:	
Данни за изпращане в по-висша инстанция	
Съд:	
Изходящ номер:	
Година:	
Тип на документа:	
Дата на изпращане:	
Резултат от обжалване:	

Решение

гр. София..... 2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски градски съд - Наказателно отделение, VIII - ми въззивен състав в публично заседание на втори април две хиляди двадесет и първа година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИНА МУМДЖИЕВА

ЧЛЕНОВЕ: КОСТАДИНКА КОСТАДИНОВА

ИРИНА СТОЕВА

при секретаря Татяна Шуманова и с участието на прокурор Елена Кювлиева, като разгледа докладваното от съдия Костадинова ВАНД № 687 по описа за 2021 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С решение от 23.10.2019 г. по НАХД № 125/2019 г. Софийски районен съд – Наказателно отделение, 136 състав е признал обвиняемия Г. М. М. за виновен в това, че на 02.03.2018 г. около 05: 00 часа в гр. София, по бул. "Панчо Владигеров", с посока от бул. "Царица Йоана" към бул. "Сливница" е управлявал моторно превозно средство – лек автомобил марка "БМВ", модел "520" с регистрационен № *****, в срока на изтърпяване на принудителна мярка за временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, наложена със ЗПАМ № 6313/14.12.2017 г., връчена по надлежния ред на 14.12.2017 г., престъпление по чл. 343в, ал. 3, вр. ал. 1 от НК, поради което на основание чл. 78а НК го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание "глоба" в размер на 1000 лева. На основание чл. 343г НК е постановил лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 7 НК на обвиняемия Г. М. М. да управлява МПС за срок от една година и половина.

По въззивна жалба от обв. М., чрез адв. Б. е образувано ВАНД 687/2021 г. по описа на СГС, НО, VIII въззивен състав, с която е атакувано постановеното от СРС решение. В жалбата се излагат доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на решението. Прави се искане за отмяната му, респ. намаляване размера на наложеното адм. наказание глоба и срока на ЛПМПС. Не се правят искания по доказателствата.

В проведеното закрито съдебно заседание на 04.03.2021 година въззивният съд по реда на чл. 327 от НПК прецени, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на обвиняемия, свидетели и експерти пред настоящата инстанция, както и ангажирането на нови доказателства.

В откритото съдебно заседание защитникът – адв. Б. поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Обв. М. редовно призован, не се явява.

Прокурорът намира постановеният съдебен акт за правилен и законосъобразен. Счита че районният съд правилно е определил размера на наложената глоба, като се е съобразил с изискванията на закона. Моли съда да потвърди първоинстанционното решение.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, обжалвания съдебен акт, изложеното във въззивната жалба, както и доводите и възраженията, направени в съдебното заседание и след като въз основа на императивно вмененото му задължение извърши цялостна служебна проверка на обжалвания съдебен акт по отношение на неговата законосъобразност, обоснованост и справедливост, съобразно изискванията на чл. 314 от НПК, намира за установено следното: Въззивният съдебен състав изцяло възприема установените от първостепенния съд факти, които се изразяват в следното: Г. М. М. е роден на *** ***, българин, български гражданин, нежен, средно образование, неосъждан, трудово неангажиран, с постоянен адрес ***. Около 05, 00 часа на 02.03.2018 г. полицейските служители В. В. Б., А. И. К. и Д. Г. А., изпълняващи задълженията си като автоконтрольори спрели за проверка лек автомобил, марка "БМВ", модел "520" с регистрационен № *****. Лекият автомобил се движел по булевард "Панчо Владигеров" с посока на движение от бул. "Царица Йоана" към бул. "Сливница". При извършената рутинна проверка от страна на автопатрула на процесния автомобил се установило, че неговият водач Г. М. М. не могъл да представи надлежно издадено свидетелство за управление на МПС. Органите на реда извършили проверка по

радиостанцията и установили от информационните масиви, че шофьорът на лекия автомобил е с отнето свидетелство за управление на МПС със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 6313/14.12.2017 г., издадена на основание чл. 171, т. 1, б. "д" от ЗДвП. Посочената заповед била връчена на Г. М. лично на 14.12.2017 г., необжалвана и влязла в сила на 18.12.2017 г. При постановяване на съдебния акт първостепенният съд е обсъдил събраните на досъдебно производство относими гласни и писмени доказателства и доказателствени средства: показанията на свидетелите В. В. Б., А. И. К. и Д. Г. А., АУАН № 391302 /л. 4 от ДП/, АУАН № 487986 /л. 7 от ДП/, Заповед № 6313 /л. 8 от ДП/, справка картон на водача /л. 9- 11 от ДП/, справка УИС /л. 23/, справка съдимост /л. 24 -26 от ДП/. Пред настоящата съдебна инстанция не бе проведено съдебно следствие, респективно не бяха представени и събрани нови доказателства и доказателствени средства. Въззивният съд изгради своите фактически и правни изводи изцяло на база на доказателствата, събрани и проверени в хода на съдебното следствие пред първата съдебна инстанция, които намери за достатъчно по своя обем и категоричност, за да позволят формиране на еднозначни изводи по фактите. Настоящият съдебен състав намира, че вътрешното убеждение на първоинстанционния съдебен състав по съставомерните факти е формирано въз основа на правилен анализ на събрания по делото доказателствен материал като изцяло споделя доводите и съображенията му. По време на съдебното производство са приобщени по реда на чл. 283 от НПК показанията дадени в хода на досъдебното производство на полицейските служители Б., К. и А.. Същите в своите показания заявяват, че при извършване на рутинна проверка са спрели лекия автомобил, управляван от обвиняемия, установили че Г. М. шофира процесния автомобил с отнето свидетелство управление на МПС. Показанията на свидетелите в своята цялост са последователни, достоверни, кореспондират изцяло с доказателствената съвкупност, а и същите са неоспорени от страните в наказателното производство, и като такива настоящата съдебна инстанция ги кредитира изцяло. Същите възпроизвеждат личните си впечатления във връзка с извършената проверка и съответстват на събраните писмени доказателства досежно, че към момента на извършване на проверката на М. му е била наложена принудителна административна мярка за временно отнемане на свидетелство за управление на МПС. Въззивният съд дава вяра на приобщените писмени доказателства, намира ги за относими и с висока степен на информативна стойност по отношение на съставомерните признаци на инкриминирания състав. По отношение на съдебното минало на Г. М., съдът даде вяра на приложената по делото справка за съдимост, от която изведе данни за липса на предходни осъждания, с оглед на което към датата на извършване на престъплението 2.03.2018 г., същият не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност. При така установената фактическа обстановка предходната инстанция напълно обосновано от правна страна е приела, че Г. М. е осъществил с действията си обективните и субективните признаци на състава на престъплението по чл. 343в, ал. 3 вр. ал. 1 от НК. От обективна страна безспорно се установява, че на 2.03.2018 г. около 5. 00 часа в гр. София, по бул. "Панчо Владигеров", с посока от бул. "Царица Йоана" към бул. "Сливница" е управлявал моторно превозно средство – лек автомобил марка "БМВ", модел "520" с регистрационен № *****, в срока на изтърпяване на принудителна мярка за временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, наложена със ЗПАМ № 6313/14.12.2017 г., връчена по надлежния ред на 14.12.2017 г. Шофьор на спрения лек автомобил за проверка е Г. М. М., с оглед на което същият се явява и субект на инкриминираното деяние. Доказан по безспорен начин, видно от приобщената Заповед № 6313 от 14.12.2017 г. и от справка картон на водача, е и вторият

обективен признак на престъпния състав, а именно деецът да управлява МПС-то в срока на изтърпяване на принудителна административна мярка за временно отнемане на СУМПС. По своята същност престъплението е типично формално, освен осъществяване на изпълнителното деяние, за довършването му не е необходимо настъпване на общественоопасни последици. Деянието е съставомерно и от субективна страна, тъй като обвиняемият е действал с пряк умисъл, като е съзнавал, че управлява моторно превозно средство в срока на наложената му принудителна административна мярка за временно отнемане на СУМПС, съзнавал е общественоопасният характер на извършеното деяние и общественоопасните му последици, като е целял тяхното настъпване. **С оглед на гореизложеното въззивният съд се присъединява към изводите на първостепенния съд за осъществено престъпление по чл. 343в, ал. 3 вр. ал. 1 от НК**, като в настоящият акт отчете липсата на направени възражения във връзка с приетата фактическа обстановка, приобщената доказателствена съвкупност, както и правната страна на инкриминираното деяние. Като въззивната инстанция е сезирана с възражение, което е свързано с индивидуализацията на наказанието, както и с размера на наложената глоба на основание чл. 78а от НК, въз основа на това и с оглед задълженията си, съгласно чл. 339, ал. 2 от НПК въззивният състав в решението си дължи отговор на доводите и възраженията, изложени във въззивната жалба, както и на тези от съдебно заседание, поради което намира за необходимо да посочи следното: При извършена самостоятелна проверка в тази част на постановения съдебен акт настоящата инстанция прецени, че първостепенният съд е уважил правилно предложението на прокуратурата за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание обвиняемия. Налице са материалноправните предпоставки на чл. 78а от НК. Инкриминираното деяние попада под условията на чл. 78, ал. 1, б. "а" НК- деецът не е осъждан и не е освобождаван по реда и правилата на чл. 78а от НК, от престъплението не са настъпили имуществени вреди. Не са налице отрицателните предпоставки, които ограничават приложението на освобождаването от наказателна отговорност с административно наказание, описани в чл. 78а, ал. 7 от НК. По отношение на направеното възражение, засягащо размера на глобата от 1000 лева, съдът го намира за неоснователно. Доводите са свързани с това, че определената от съда глоба е в минималния възможен законов размер, тъй като 78а, ал. 1 от НК предвижда глобата да бъде в диапазон от 1000 до 5000 лева. Единственият възможен вариант, в който размерът на глобата в производство по глава 28-ма от НПК може да бъде под минимумът от 1000 лева е когато се прилагат правилата на чл. 78а, ал. 5 от НК. **В настоящия случай наказанията, предвидени за престъплението по чл. 343в, ал. 3 вр. ал. 1 от НК, са "лишаване от свобода" и "глоба". Изискванията на чл. 78а, ал. 5 от НК са престъпния състав, за който лицето е подведено под наказателна отговорност, да предвижда наказание само "глоба" или "глоба" и друго по-леко наказание. С оглед на което 78а, ал. 5 НК не може да намери приложение. Относно направеното искане за намаляване на размера на наложеното по чл. 343г от НК кумулативно наказание "лишаване от право на управление на МПС", настоящата инстанция прецени, че следва да бъде уважено. Въззивният съд счита, че срокът на наложеното наказание по чл. 343г от НК следва да бъде намален от 1 година и половина на 1/една/ година.**

Нормата на чл. 78а, ал. 4 от НК предвижда възможност да се наложи административно наказание лишаване от право да се упражнява определена дейност за срок до 3 години, ако лишаване от такова право е предвидено за съответното престъпление. Такова лишаване в процесния случай е предвидено за инкриминираното деяние съгласно чл. 343г от НК. При преценка на отегчаващите и смекчаващите отговорността обстоятелства този съд прецени,

че така определеният от предходната инстанция срок се явява завишен. Като смекчаващи отговорността обстоятелства съдът отчита добро процесуално поведение, изразеното съжаление пред съда от страна на обвиняемия. Отегчаващо отговорността обстоятелство съдът прецени единствено наличието на предишни административни нарушения по ЗДвП. Предвид превеса на смекчаващите отговорността обстоятелства въззивният съд намира за справедливо на обвиняемия да бъде наложено наказание "лишаване от право на управление на МПС" за срок от 1 година.

Воден от гореизложените съображения, настоящият съдебен състав счита, че обжалваното решение следва да бъде изменено в посочения смисъл, поради което и на основание чл. 337, ал. 1, т. 1 вр. чл. 334, т. 3 и чл. 334, т. 6, вр. чл. 338 от НПК

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ решение от 23.10.2019 г. по НАХД № 125/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 136 състав в частта, с която на обв. Г. М. М. / установена по делото самоличност/ е наложено наказание "лишаване от право на управление на МПС" за срок от една година и половина като НАМАЛЯВА срока на наложеното наказание "лишаване от право на управление на МПС" от една година и половина на 1 /една/ година.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата му част.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.